

DIVIŠOVÁ JAROSLAVA

Autorka napsala pár řádků o tom, proč maluje:

„Naprostým zlomem v mém životě se stal okamžik, když jsem se potkala s ak. malířem profesorem Antonínem Jiroutem a začala jsem k němu docházet na hodiny kreslení. Byl to dobrý a velkorysý člověk a odměnou za jeho velkorysost mu byl klid v duši. Dával mi kouzelnost schopnost vděčnosti, která mě podněcovala k tomu, abych se stala dárcem pro jiné lidi. V jeho hodinách mě ruka vůbec neposlouchala, ale vznikalo mnoho krásných, velice pohotovým způsobem namalovaných obrázků. Zatoužila jsem se mu podobat, sama sebe poctivě přijmout a tvořivým způsobem zacházet s tím nejlepším, co je hluboko ukryté. S otevřenými smysly pocítit věci ve své mnohotvárnosti, které jsou ochotny prozrazovat stále něco nového a zajímavého. Ano, malování se mi stalo štěstím. Je důležité ho uchytit a nepustit. Malování přináší úlevu od vnitřního napětí, přináší svobodu a radost. A tím moje cesta není pouhé stárnutí, ale opravdový život.“

